

РЕШЕНИЕ

№ 3845

гр. София, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Адриан Янев**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разглежда дело номер **3624** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 12803/13.04.2021 г. по описа на Административен съд София – град от С. П. Б., срещу Решение № 20216926/06.10.2020 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), I гражданско отделение, 30 състав по гр.д № 65951 по описа за 2019 г.

С процесното решение е отхвърлена жалбата на касатора срещу Решение на ОСЗ – С. № 214 - 1/23.10.2019 г., с което е отказано възстановяването на правото на собственост с план за земеразделяне на нива от шест декара, пета категория, в м. Д. и ливади от осем декара, четвърта категория в м. Д..

В касационната жалба са изложени твърдения, че решението на СРС е недопустимо, неправилно, постановено в нарушение на материално правните разпоредби. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът, чрез Б. Б. – съпруг, поддържа доводите с депозирана жалба.

Ответникът - Общинска Служба по Земеделие – С. към Областна Дирекция „Земеделие“ С. - град, в проведеното съдебно заседание не се представлява. В постъпило становище по делото на 11.05.2021 г. оспорва жалбата и прави възражение

за прекомерност на претендираните разноси, в случай че са над минималния размер. Прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата, а решението на първоинстанционния съд счита за правилно и законосъобразно.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Общинска служба по земеделие – С. – [населено място] е отказала възстановяване на правото на собственост с план за земеразделяне на основание чл. 11, ал. 4 от ЗСПЗЗ. Според тази разпоредба, когато съдебното решение е представено в общинската служба по земеделие след обнародването в Държавен вестник на обявлението, че е изготвен проект на план за земеразделяне, собственикът се обезщетява при условията и по реда на чл. 106 от ЗСПЗЗ.

Процесното решение е издадено в изпълнение на решение № 4555/01.07.2019 г. по адм. дело № 2036/2019 г. по описа на АССГ, влязло в сила на 01.07.2019 г. С него е отменено решение № 548839/29.11.2018 г. по гр. д. № 32627/2018 г. по описа на СРС, както и е отменено решение № 197 – 1/30.03.2018 г. на ОСЗ – Нови Искър. Преписката е върната на административния орган за изпълнение на указанията съгласно мотивите на решението на АССГ, за поправяне на решение № 197 – 1/30.03.2018 г. по чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ. Постановено е, че след влизане в сила на поправеното решение, може да бъде издадено решение по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ.

С решение № 4555/01.07.2019 г. по адм. дело № 2036/2019 г. по описа на АССГ, било установено, че собствениците на процесните земеделски земи трябва да се обезщетят при условията и по реда на чл. 106 от ЗСПЗЗ.

СРС е отхвърлил жалбата на С. Б. като неоснователна и е прекратил производството по отношение на протокол № 151 от 02.10.2019 г. на Общинска служба по земеделие – Нови Искър, с който е взето решение за признаване и определяне за възстановяване правото на собственост върху земеделските земи с план за земеразделяне на нива с площ 0,300 дка, находяща се в м. Извор, землището на [населено място]. За да достигне до това решение е приел, че не може да отмени обжалваното решение и да върне преписката на ОСЗ – С. за произнасяне с решение по чл. 14, ал. 3от ЗСПЗЗ, тъй като липсва издадено решение от ОСЗ – С. по реда на чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на касатора чрез изпращане на съобщение на 19.10.2020 г., поради което следва, че подадената чрез СРС на 03.11.2020 г. жалба /вх. № 25158548/ е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Настоящият състав на касационната инстанция намира, че с посоченото по-горе решение на АССГ, преписката е върната на Общинска Служба по Земеделие – С. към

Областна Дирекция „Земеделие“ С. – град, за ново произнасяне, при което на основание чл. 62, ал. 2 от АПК да поправи постановеното от него решение № 197-1/30.03.2018г. по чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ, като изрично се определи не само местоположението на имотите, чрез посочване на местностите, но и въз основа на това определи категорията на земеделските земи при спазване на нормата на чл.18е от ППЗСПЗЗ. Едва след влизане в сила на това решение може да бъде издадено решение по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ.

Видно от съдържанието на оспореното решение на Общинска Служба по Земеделие – С. към Областна Дирекция „Земеделие“ С. - град констатираните пороци са били отстранени.

По делото няма данни Общинска Служба по Земеделие – С. към Областна Дирекция „Земеделие“ С. – град да е определила обезщетение по реда на чл. 27а, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, като липсват и решения по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ и такова по чл. 19, ал. 17 от ППЗСПЗЗ.

По тази причина, при наличие на постановен отказ за възстановяване на правото на собственост върху процесните имоти – ниви с площ от 6 дка, 5 категория в местността Д. и ливади с площ 8,7 дка, 4 категория в местността Д., на основание чл. 11, ал. 4 от ЗСПЗЗ, административният орган следва да постанови решения по смисъла на чл. 19, ал. 8 и ал. 17 от ППЗСПЗЗ, за определяне правото на обезщетение на собствениците по реда на чл. 10б, 10в и 35 от ЗСПЗЗ, в които да се посочи вида и стойността на обезщетението.

След влизане в сила на тези решения, следва да се издаде друго, по реда на чл. 27а, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, въз основа на обявения план по чл. 19, ал. 18 (план за обезщетяване), за обезщетяване със земя, което може да се обжалва при несъответствие по стойност между признатото и полученото обезщетение.

Във връзка с изложеното настоящата касационна инстанция намира, че решението на СРС е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София - град, Х. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20216926 от 06.10.2020 г., постановено от Софийския районен съд, I гражданско отделение, 30-ти състав по гр.д № 65951 по описа за 2019 г. Решението е окончателно.